

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَنَزَّلُ الْمَوَاقِبُ

به اسم الله رحمان رحیم

وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَاضِلٌ صَاحِبِكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ (شاهد است) * نیست گمراه صاحب شما و نه اغوا * و نه گوید سخن از

الهُوَىٰ ۝۳ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَبَّ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝۵ ذُو مِرَّةٍ ۝۶

هوا * نیست این الا وحی شده باو وحی * تعلیم داد باو شدیدالقولی * صاحب توان.

(۱) نجم: ستاره، پروین، ثریا، گیاه، قسط، اصل، طلع. قران عظیم که نجماً نجماً فرود آمد. هوی: پائین شدن، ناپدید شدن.

فَأَسْتَوَىٰ ۖ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۗ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۖ فَكَانَ قَابَ ۙ

شداستوار * و بود بر افق اعلیٰ. * باز پایان شد و شد قریب * و بود تا قاب ۱

قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۖ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۖ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ

دوقوس یا نزدیکتر * کرد وحی به عبد خود آنچه کرد وحی. * نکرد تکذیب دل

مَا رَأَىٰ ۖ أَفْتُمِرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۗ وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۖ

آنچه دید * آیا میکنیدستیزه با او بر آنچه دید * و البته دید او را در نزول بعد آن *

(۱) قاب: ظرف، مسافت، چوکات، چارچوب

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى^(۱۴) عِنْدَ هَاجِنَةِ الْمَأْوَى^ط إِذْ يَعْشَى^(۱۵)

نزد سدره المنتهى^۱ * نزد آنست جنه الماوی. * چون پوشانید

السِّدْرَةَ مَا يَعْشَى^(۱۶) مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى^(۱۷) لَقَدْ رَأَى مِنْ

سدره را آنچه پوشانید * نشد کج بصر و نکرد طغیان * البته دید از

أَيِّ رَبِّهِ الْكُبْرَى^(۱۸) أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى^(۱۹) وَمَنْوَةَ الثَّلَاثَةِ

ایات رب خود بس بزرگ * آیا دیده اید لات و عزی * و مناة ثلثه

(۱) سدره المنتهى: آن درخت سدر بی انتها، بیکران، لایتناهی.

الْأُخْرَى ۲۰ أَلَمْ تَذَكَّرْ لَهُ الْاُنْثَى ۲۱ تِلْكَ اِذَا قُسِمَةُ ضِيْرِي ۲۲

آخری را * آیا باشد بشما ذکور و باو اُنْث * این باشد تقسیم بیجا *

اِنْ هِيَ اِلَّا اَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوْهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ مَا اَنْزَلَ اللهُ

نیست این الا اسماء که میکنید تسمیه آنرا شما و آباء شما، نکرده نازل الله

بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوٰى اِلْاَنفُسُ

بر آن کدام حجتی. نمیکنند متابعت الا گمانی را و آنچه خواهد هوا نفسها.

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ۖ ﴿٢٣﴾ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ۖ ﴿٢٤﴾

البته آمد به آنها از رب آنها هدایت. * آیا برای انسان هرچه کند تمنی؟ *

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۗ ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي

از الله است آخرت و اولی * و بسا از مَلَكٍ در سماوات، نکند مفاد

شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ۖ ﴿٢٦﴾

شفاعت آنها چیزی، الا از بعد آنکه دهد اذن الله بھر که او خواهد و باشد رضایش *

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى^(٢٧)

یقیناً آنانکه ندارند ایمان بر آخرت میگذارند اسم بملائک اسمهای اناث *

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي

و ندارند بر آن کدام علم. نمیکنند متابعت الا گمانی را. و یقیناً گمان ندهد نفع

مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا^(٢٨) فَأَعْرَضُ عَنْ مَنْ تَوَلَّى^أ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا

از حق کدام شیء * بکن اعراض از آنکه روگرداند از ذکر ما و ندارد مراد الا

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا^ط ۲۹ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن

حیات دنیا * اینست مبلغ آنها از علم. یقیناً رب تو اوست عالم بر آنکه

ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَن اهْتَدَى^{۳۰} ۳۰ وَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

گمراه شد از سبیل او، و او دارد علم بر آنکه هدایت شده* و از الله است آنچه در سماوات

وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ

و آنچه در زمین، تا دهد جزا بکسان بدکار بقدر اعمال شان و دهد جزا بکسان

أَحْسِنُوا بِالْحُسْنَىٰ ۝۳۳ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا

محسن حسنات * آنانکه میکنند اجتناب از کبائر گناها و فحاشی الا

اللَّمَمَاتِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِّنَ

جزئیات. یقیناً رب توست و اوسع المغفرة. اوست عالم بر شما چون داد نشأت شمارا از

الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَاءٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ

زمین و چون بودید اجنه^۱ در بطنهای مادران خود. نکشید پاک نفسهای خود.

(۱) توجه شود که گفته میشود که شما بودید اجنه در بطنهای مادران خود.

هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى^{۴۲} أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى^{۳۹} وَأَعْطَى قَلِيلًا وَّ

اوست عالم بر آنکه دارد تقوا. * آیا میبینی آنرا که رومیگرداند * و اعطاء میکند قلیل و

أَكْدَى^{۴۵} أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى^{۴۵} أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي

خسب است * آیا نزد اوست علم غیب و او میبیند * آیا نرسیده باو خبر آنچه است در

صُحُفِ مُوسَى^{۳۶} وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى^{۳۷} أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ

صحف موسی * و ابراهیم که کرد وفا * هرگز نبردارد بار برنده بار

أُخْرَى^{۳۸} ۱ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى^{۳۹} ۲ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ

دیگری را * و اینکه نرسد برای انسان الا آنچه سعی کرد * و اینکه سعی خود را زود

يُرَى^{۴۰} ۳ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى^{۴۱} ۴ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى^{۴۲} ۵ وَ

میبیند * باز میشود جزا داده باو جزای موافق * و اینکه بنزد رب توست منتهی * و

أَنََّّهُ هُوَ آضِحُكُمْ وَأَبْكِي^{۴۳} ۶ وَأَنََّّهُ هُوَ آمَاتٌ وَأَحْيَا^{۴۴} ۷ وَأَنََّّهُ خَلَقَ

اینکه او خنده دهد و گریه * و اینکه او دهد موت و حیات * و اینکه او کرده خلق

الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۗ ۝٤٥ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۗ ۝٤٦ وَإِنَّ عَلَيْه

زوجین مذکر و مؤنث را * از نطفه چون ریزد * و اینکه براوست

النَّشَاةَ الْآخِرَىٰ ۗ ۝٤٧ وَإِنَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ ۗ ۝٤٨ وَإِنَّهُ هُوَ رَبُّ

نشأت دیگری * واینکه او، خود کند غنی و کند دارا * و اینکه او، اوست رب

الشُّعْرَىٰ ۗ ۝٤٩ وَإِنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا لِأُولَىٰ ۗ ۝٥٠ وَتَمُودَ أَفْبَاءَ بَقِي ۗ ۝٥١ وَقَوْمَ

شعری^۱ * واینکه او هلاک کرد عاد اولی را * و تمود را باز نماندند باقی * و قوم

(۱) شعرا: نام ستاره که در آنوقت کسی از بزرگی آن خبر نبود.

نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ۝۵۲ وَالْمُؤْتَفِكَةَ

نوح را از آن قبل. اینها بودند همه بس ظالم و طغیانگر. * و مؤتفکه را

أَهْوَىٰ ۝۵۳ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ۝۵۴ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۝۵۵ هَذَا

برباد کرد * پوشانید آنرا آنچه پوشانید * پس بکدام یک از نعمات رب ت شک داری * این

نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِيرِ الْأُولَىٰ ۝۵۶ أَرَفَتِ الْأَرْضُ فَكَّ ۝۵۷ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ

نذیر است از نذیران اولی * شدن نزدیک نزدیک شدن * نیست آنرا بدون

اللَّهُ كَاشِفَةٌ ۵۸ أَفِينُ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجُّبُونَ ۵۹ وَتَضْحَكُونَ وَ

الله کاشفی * آیا به این حدیث می‌کنید تعجب * و می‌کنید خنده و

لَا تَبْكُونَ ۶۰ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ۶۱ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۶۲

نمی‌کنید گریه * و هستید عبث گذران * بکنید سجده به الله و عبادت کنید *